

A NOSA TRADICIÓN ORAL 21

FARRUCO E A GAITA

NOME DO DOCUMENTO: MPG_TrOr_0052_003B_en_0_29_46_id690_D
AUDIO DE REFERENCIA: MPG_TrOr_0052_003B_en_0_29_46_id690.mp3
TIPO DE DOCUMENTO: Etnográfico xeral

MATERIAL DISPOÑIBLE

Audio mp3, transcripción e comentarios

DATA DE RECOLLIDA: 1994-1995

LOCALIZACIÓN:

Lugar: Malvás
Parroquia: Malvás
Concello: Tui
Provincia: Pontevedra
País: Galicia

INFORMANTE:

Nome: Pumar Novas, Manuel
Idade no momento da recollida: 73 anos
Lugar e data de nacemento: ca. 1921

RECOLLEDORA: Lucía (I.F.P. Francisco Sánchez, Tui)

COMPILADOR: López González, Xosé (profesor)

COLECCIÓN: A Nosa Tradición Oral. Fondos propios do Museo do Pobo Galego.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

CONTEXTO

En 1994, o Museo do Pobo Galego presentou á Consellería de Educación e Ordenación Universitaria un proxecto sobre a tradición oral, a desenvolver a través da escola. O programa comprendía dúas fases: un curso teórico previo para os profesores, e o traballo de campo, a realizar ao longo do ano escolar. A actividade, homologada pola Consellería, iniciouse coas sesións teóricas, celebradas entre o 7 e o 10 de novembro de 1994 nas dependencias do Museo. Durante os meses de novembro do 94 a maio do 95 desenvolveuse o traballo de campo, no que participaron profesores e alumnos de 24 institutos das provincias de A Coruña e Pontevedra. No ano 1995 realizouse a ordenación e clasificación da información recollida, de xeito que permitira o estudo, selección e elaboración de materiais para a confección dunha guía didáctica (publicada no 1996 polo Museo) e a formación dunha base de datos para fins de investigación conservada no APOI. (Referencia: A NOSA TRADICIÓN ORAL. Museo do Pobo Galego, 1996). A publicación constaba dun folleto e unha cinta magnetofónica, que reproducía unicamente unha breve selección das gravacións efectuadas por alumnos de centros escolares da Coruña e Pontevedra na fase de traballo de campo do programa *Recupera-la tradición oral: un proxecto interactivo museo-escola*.

NOTAS DA TRANSCRICIÓN:

Outra transcripción dispoñible en: Costa Pérez, Evelio; Fernández Cerviño, María Xosé e Lamela Villaravid, Carme (1996). *Guía Didáctica A Nosa Tradición Oral*. Museo do Pobo Galego; páx. 37. Dispoñible para consulta na sede do APOI no Museo do Pobo Galego.

TRANSCRICIÓN DO TEXTO E EDICIÓN DA PRESENTE FICHA: Isabel Vigo Rodríguez

Clasificación: Romances amatorios

PALABRAS CHAVE

Romance, amor, farruco, parrafeo, gaita, recitado

TRANSCRICIÓN

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

- Esta tarde Maruxiña, / hoxe véñoche pedir.
de tanto como che quero / sen ti non poido vivir.
- Con moito que ti me queiras, / moito máis che eu quero a ti,
todo o día e toda a noite / sempre eu pensando en ti.
- Dese mal tamén eu sufro, / meu amor, meu queridiño,
non podo vender un sono / pensando no teu cariño.
- Pois aghora, miña nena, / tranquila podes estar,
porque si teus pais nos deixan / pronto nos vamos casar.
- Por meu pai non é a culpa, / o peor é miña nai
que dixo que me mataba / antes de me deixar casar.
Miña nai xa vén aquí, / xa está metendo no gando,
fálalle con moito xeito / que ten un xenio moi malo.
- Boas tardes, miña sogra, / véñolle pedir a filla,
se ma dás séntome un pouco / senón marchome á cosiña.
- A miña filla, Farruco, / é moi mala pa' casar,
sólo ten corenta anos / e pódese destragar.
- Alabado sea Deus / o que di a miña soghra,
non quere destraghar a filla, / xa non ten dentes nin moas.
- Pois a filla non cha dou, / non teño que che facer,
que ti eres un folgazán / e non teis con que a manter.
- Eu teño un bo oficio, / xa sabe que son gaiteiro,
eu ando de festa en festa / e ghano muito diñeiro.
- A túa ghaita, Farruco, / trai á miña filla tola,
disde eque fala contigo / sempre pensando na voda.
- Eu tamén lle quero muito, / senón non viña por ela,
quérome casar aghora / pa' que me quente a canela.
- Pois si iso é o que queredes, / cástate, miña filliña,
xa te encherás de Farruco / e máis da súa ghaitiña.
Arreglaron os papeles, / trataron do casamento,
ó cabo de poucos días / casáronse mui contentos.
Cando saliron da ighlesia / díxolle a probe rapaza:
- Farruco, se non reselas / hasme de ensinar a gaita.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

- Espera un pouco, muller, / porque a teño ghardada,
xa ma verás pola noite / tocádoche unha alborada.
 - Inda ben non viu a noite / e a nena non se olvidaba,
botoulle a vista ó punteiro / e dixo que lle gustaba.
 - Pois aghora, miña nena, / tranquila podes estar,
festa abaixo, festa arriba, / xa te encherás de baillón.
 - O peor é a barrigha / se hai pouco que comer,
pero tamén (...) / nos ha distraer.
- E así termina o cortés / deste famoso ghaiteiro
que pa enghañala rapasa / tocoulle a gaita primeiro.